

VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞİ (TASLAĞI)

(SIRA NO: ...)

7318 sayılı Kanun ile 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 231, mükerrer 257, mükerrer 355, 359 ve 367 nci maddelerinde değişiklikler yapılmıştır. Söz konusu değişikliklerin uygulanmasına ilişkin olarak Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği taslağı hazırlanmıştır.

Söz konusu taslağın geliştirilmesi ve yayımlanmaya hazır hale getirilmesi için Başkanlığımızca çalışmalar devam etmekte olup; mevcut taslakta yer alan konuların geliştirilmesi, değiştirilmesi veya katkıda bulunulması ile ilgili görüş ve önerilerinizi eeefe@gelirler.gov.tr e-posta adresine iletebilirsiniz.

Yayın Tarihi: **13/7/2021 - 15:51**

VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞİ (SIRA NO: ...)

Amaç ve konu

MADDE 1 - (1) Akaryakıt ve LPG piyasasının yanı sıra özel etiket ve işaret kullanma zorunluluğu getirilen ürünlere ilişkin piyasada rekabet eşitliğinin sağlanması ve kayıt dışı ekonomi ile etkin bir şekilde mücadele edilmesi amacıyla 29/4/2021 tarihli ve 7318 sayılı Vergi Usul Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile düzenlemeler yapılmıştır.

(2) Mezkûr Kanunun 1 ve 2 nci maddeleriyle, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununda yapılan değişiklikler kapsamında Hazine ve Maliye Bakanlığına; belirli koşullar altında yedi günlük fatura düzenleme süresini indirme ya da faturanın malın teslim edildiği veya hizmetin yapıldığı anda düzenlenmesi zorunluluğu getirilmesinin yanı sıra, 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu ve 2/3/2005 tarihli ve 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun kapsamında lisansa tabi faaliyetlerde bulunanlar ile 213 sayılı Kanunun mükerrer 257 nci maddesi uyarınca bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretleri kullanma zorunluluğu getirilen ürünleri imal veya ithal edenlerden 213 sayılı Kanunun mükerrer 257 nci maddesinin (8) numaralı bendinde yer alan hükümler çerçevesinde teminat alma yetkisi verilmiştir. Diğer taraftan, bahse konu hükümlerin yanı sıra mezkûr Kanun ile 213 sayılı Kanunun mükerrer 355, 359 ve 367 nci maddelerinde de değişiklikler yapılmıştır.

(3) Bu kapsamda, 7318 sayılı Kanun ile 213 sayılı Kanunda yapılan değişikliklere ilişkin açıklamalar ve uygulamaya ilişkin usul ve esasların belirlenmesi bu Tebliğin amaç ve konusunu oluşturmaktadır.

Yasal düzenlemeler

MADDE 2 - (1) 213 sayılı Kanunun;

- 231 inci maddesinin birinci fıkrasının (5) numaralı bendinde, “Fatura, malın teslimi veya hizmetin yapıldığı tarihten itibaren azami yedi gün içinde düzenlenir. Hazine ve Maliye Bakanlığı; mal veya hizmetin nev’i, miktarı, fiyatı, tutarı, satışın yapılma şekli, faaliyet konusu, sektör veya mükellefiyet türünü ayrı ayrı veya birlikte dikkate alarak, bu süreyi indirmeye ya da faturanın malın teslim edildiği veya hizmetin yapıldığı anda düzenlenmesi zorunluluğu getirmeye yetkilidir. Bu süreler içerisinde düzenlenmeyen faturalar hiç düzenlenmemiş sayılır.”,

- Mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasında, “Maliye Bakanlığı;

1. Mükellef ve meslek grupları itibariyle muhasebe usul ve esaslarını tespit etmeye, bu Kanuna göre tutulmakta olan defter ve belgeler ile bunlara ilaveten tutulmasını veya düzenlenmesini uygun gördüğü defter ve belgelerin mahiyet, şekil ve ihtiva etmesi zorunlu bilgileri belirlemeye, bunlarda değişiklik yapmaya; bedeli karşılığında basıp dağıtmaya veya üçüncü kişilere bastırıp dağıtmaya veya dağıttırmaya, bunların kayıtlarını tutturmaya, bu defter ve belgelere tasdik, muhafaza ve ibraz zorunluluğu getirmeye veya kaldırmaya, bu Kanuna göre tutulacak defter ve düzenlenecek belgelerin tutulması ve düzenlenmesi zorunluluğunu kaldırmaya,

...

8. 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu ve 2/3/2005 tarihli ve 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda

Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun kapsamında lisansa tabi faaliyetlerde bulunanlar ile bu madde uyarınca bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretleri kullanma zorunluluğu getirilen ürünleri imal veya ithal edenlerden; yeni işe başlayanlarda 10 milyon Türk lirasına kadar, faaliyeti devam edenlerde 100 milyon Türk lirasını geçmemek üzere bir önceki hesap dönemine ait brüt satışlar toplamının %1'ine kadar, ayrıca bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretler verilmesinden önce bu ürünler nedeniyle hesaplanan özel tüketim vergisi ve katma değer vergisi tutarının toplamına kadar, doğacak vergilerin tahsil güvenliğini sağlamak amacıyla, 6183 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinde yer alan menkul mallar hariç olmak üzere anılan maddede sayılan türden teminat almaya, mükelleflerin; faaliyet alanı, hukuki statüsü, mükellefiyet süresi, aktif veya öz sermaye büyüklüğü, çalışan sayısı, hakkında sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge düzenleme veya kullanma yönünde olumsuz rapor ya da tespit bulunup bulunmadığı, iş veya üretim hacmi ile ürün ve mükellef gruplarını ayrı ayrı veya birlikte dikkate alarak, teminatın; türünü, tutarını, verilmesi gereken zamanı, iadesi ile tamamlanmasına ilişkin hususları belirlemeye, teminat tutarını lisansa tabi faaliyetlerde lisans türleri itibarıyla farklılaştırmaya, bentte yer alan oran ve tutarları sifıra kadar indirmeye ve iki katına kadar artırmaya, hangi hâllerde teminat aranılmayacağını ve uygulamaya ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye,

Yetkilidir.”,

- 359 uncu maddesinin (ç) fıkrasında “Hazine ve Maliye Bakanlığınca yetkilendirilmediği halde, ödeme kaydedici cihaz mührünü kaldıran, donanım veya yazılımını değiştiren veya yetkilendirilmiş olsun ya da olmasın ödeme kaydedici cihazın hafıza birimlerine, elektronik devre elemanlarına veya harici donanım veya yazılımlarla olan bağlantı sistemine ya da kayıt dışı satışın önlenmesi için kurulan elektronik kontrol ve denetim sistemleri veya ilgili diğer sistemlere fiziksel veya bilişim yoluyla müdahale ederek; gerçekleştirilen satışlara ait mali belge veya bilgilerin cihazda kayıt altına alınmasını engelleyen, cihazda kayıt altına alınan bilgileri değiştiren veya silen, ödeme kaydedici cihaz veya bağlantılı diğer donanım ve sistemler ya da kayıt dışı satışın önlenmesi için kurulan elektronik kontrol ve denetim sistemleri veya ilgili diğer sistemler tarafından Hazine ve Maliye Bakanlığı veya diğer kamu kurum ve kuruluşlarına elektronik ortamda iletilmesi gereken belge, bilgi veya verilerin iletilmesini önleyen veya bunların gerçeğe uygun olmayan şekilde iletilmesine sebebiyet verenler üç yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”,

- 367 nci maddesinin dördüncü fıkrasında, “359 uncu maddenin (ç) fıkrasında yazılı suçların işlendiğinin inceleme sırasında tespiti halinde incelemenin tamamlanması beklenmeksizin, sair suretlerle öğrenilmesi halinde ise incelemeye başlanmaksızın Vergi Müfettişleri ve Vergi Müfettiş Yardımcıları tarafından bu tespitlere ilişkin rapor düzenlenir ve rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla birlikte keyfiyet Cumhuriyet başsavcılığına bildirilir. Kamu davasının açılması için incelemenin tamamlanması şartı aranmaz.”

hükümleri yer almaktadır.

Tanımlar ve kısaltmalar

MADDE 3 - (1) Bu Tebliğde geçen;

a) 6183 sayılı Kanun: 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunu,

b) 193 sayılı Kanun: 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununu,

c) 213 sayılı Kanun: 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununu,

ç) 3100 sayılı Kanun: 6/12/1984 tarihli ve 3100 sayılı Katma Değer Vergisi Mükelleflerinin Ödeme Kaydedici Cihazları Kullanmaları Mecburiyeti Hakkında Kanunu,

- d) 4760 sayılı Kanun: 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununu,
- e) 5015 sayılı Kanun: 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununu,
- f) 5307 sayılı Kanun: 2/3/2005 tarihli ve 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunu
- g) Akaryakıt: 5015 sayılı Kanunun 2 nci maddesinde tanımı yapılan akaryakıtı,
- ğ) Akaryakıt Bayii veya İstasyonu: 5015 sayılı Kanunun 2 nci maddesinde tanımlanan akaryakıt bayii veya istasyonunu,
- h) Bakanlık: Hazine ve Maliye Bakanlığını,
- ı) Başkanlık: Gelir İdaresi Başkanlığını,
- i) Brüt satış: Bakanlıkça yayımlanan muhasebe sistemi uygulama genel tebliğleri uyarınca tespit edilen tek düzen hesap planı ve mali tabloların açıklanmasına ilişkin usul ve esaslara uygun olarak düzenlenmiş gelir tablosundaki brüt satışları,
- j) EPDK: Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunu,
- k) İhrakiye: 5015 sayılı Kanunun 2 nci maddesinde tanımlanan ihrakiyeyi,
- l) Lisans: 5015 ve 5307 sayılı Kanunlar kapsamında, gerçek ve tüzel kişilere piyasada faaliyet gösterebilmeleri için izin verildiğini gösteren belgeyi,
- m) LPG: Dolum tesislerinde mutfak, sanayi ve ticari tüplere doldurularak piyasaya arz edilenler hariç, 5307 sayılı Kanunun 2 nci maddesinde tanımı yapılan sıvılaştırılmış petrol gazını,
- n) ÜİS: Ürün İzleme Sistemini,
- o) LPG Otogaz bayii veya istasyonu: 5307 sayılı Kanunun 2 nci maddesinde tanımlanan otogaz bayii veya istasyonunu,
- ö) ÜİS Uygulama Genel Tebliği: 11/9/2020 tarihli ve 31241 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Tütün Mamulleri, Makaron, Yaprak Sigara Kâğıdı ve Alkollü İçkilerde Ürün İzleme Sistemi Uygulama Genel Tebliğini,
- p) TADAB: Tarım ve Orman Bakanlığı Tütün ve Alkol Dairesi Başkanlığını,
- r) Teminat: 6183 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (1), (2), (3) ve (5) numaralı bentlerinde sayılan; para, bankalar tarafından verilen teminat mektupları, Devlet iç borçlanma senetleri veya bu senetler yerine düzenlenen belgeleri ve gayrimenkulleri,
- s) Vergi borcu: Hazine ve Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerince tahsil edilen ve 213 sayılı Kanun kapsamına giren vergi, resim, harçlar, vergi cezaları ile bunlara bağlı gecikme faizi ve gecikme zamlarını,
- ifade eder.

Fatura düzenleme süresi

MADDE 4 - (1) 213 sayılı Kanunun 231 ve mükerrer 257 nci maddelerinin verdiği yetkiye dayanılarak, ihrakiye teslimleri hariç olmak üzere, faturanın aşağıdaki hallerde teslim anında düzenlenmesi uygun bulunmuştur.

a) 5015 sayılı Kanun ve 5307 sayılı Kanun kapsamında lisansa tabi faaliyetlerde bulunanların (rafinerici, dağıtıcı, bayi, serbest kullanıcı gibi) kendi aralarında yaptıkları akaryakıt ve LPG teslimi.

b) Tankerlerle veya özel nakliye araçlarıyla taşınmak suretiyle akaryakıt ve LPG Otogaz bayii veya istasyonu dışında müşterinin istediği mahalde (yürüttükleri faaliyetlerindeki ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla fabrika, şantiye, nakliye filosu işletmeleri ve benzeri yerlerde) yapılan akaryakıt ve LPG teslimi.

(2) Birinci fıkra kapsamındaki teslimlerde, alıcının tamamen veya kısmen akaryakıt ve LPG alımından vazgeçmesi ya da söz konusu teslimlere ilişkin olarak düzenlenen faturada gösterilen miktardan daha az akaryakıt ve LPG teslim edilmesi halinde, bu durumun ortaya çıktığı anda;

- Alıcının 213 sayılı Kanunun 232 nci maddesine göre fatura düzenleme zorunluluğu bulunanlar kapsamında olması halinde, alıcı tarafından satıcı adına iade amacıyla fatura,

- Alıcının 213 sayılı Kanun uyarınca belge düzenleme yükümlülüğü bulunanlar kapsamında olmaması halinde ise satıcı tarafından 213 sayılı Kanunun 234 üncü maddesinde belirlenen asgari bilgileri içerecek şekilde gider pusulası,

düzenlenecektir. Bu kapsamda düzenlenen belge üzerinde, işlemin mahiyetine ilişkin açıklama ile birlikte, ilgili faturanın tarih ve numarasına da yer verilecektir.

5015 sayılı Kanun ile 5307 sayılı Kanun kapsamında lisansa tabi faaliyetlerde bulunanlara ilişkin teminat uygulaması

MADDE 5 - (1) 5015 sayılı Kanun kapsamında dağıtıcı, madeni yağ veya bayilik (münhasıran ihrakiye bayiliği hariç) lisansı bulunanlar ile 5307 sayılı Kanun kapsamında dağıtıcı veya LPG Otogaz bayilik lisansı bulunanlar 213 sayılı Kanunun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının (8) numaralı bendi hükümlerine göre teminat uygulaması kapsamına alınmıştır.

(2) Birinci fıkra gereğince teminat uygulaması kapsamında olup;

a) Yeni işe başlayan mükelleflerden (faaliyetine öteden bu yana devam etmekle birlikte, ilk kez teminat verilmesini gerektiren lisansa sahip olanlar dâhil), sahip oldukları lisans sayısına bakılmaksızın;

i) Dağıtıcı lisansına sahip olanların 213 sayılı Kanunun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının (8) numaralı bendinde yer alan azami tutar kadar (2021 yılı için 10 milyon Türk lirası),

ii) Dağıtıcı lisansı dışındaki lisanslara sahip olanların (i) alt bendinde belirtilen tutarın onda biri kadar (2021 yılı için 1 milyon Türk lirası),

b) Faaliyetlerine öteden bu yana devam eden mükelleflerin, sahip oldukları lisans sayısına bakılmaksızın, 213 sayılı Kanunun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının (8) numaralı bendinde yer alan azami tutardan (2021 yılı için 100 milyon Türk lirası) fazla olmamak üzere, bir önceki hesap dönemine ilişkin olarak verilen yıllık gelir veya kurumlar vergisi beyannamesi ile bildirilen yıllık brüt satışları toplamının %1'i oranında

teminat vermesi gerekmektedir.

(3) Sadece LPG ile ilgili lisanslara sahip olan mükellefler, ikinci fıkraya göre belirlenen teminat tutarının yarısını vermekle yükümlüdürler.

(4) İkinci fıkranın (a) bendi gereğince teminat vermekle yükümlü olanlardan dağıtıcı lisansı dışında bu madde kapsamında teminat verilmesi gereken diğer lisanslara da sahip olanlar, söz konusu bendin (i) alt bendine göre teminat vereceklerdir.

(5) İkinci fıkranın (b) bendi kapsamında verilmesi gereken teminat, teminatın verilmesi gereken tarihin içinde bulunduğu yılda verilmesi gereken ve bir önceki yıla ait olan gelir veya kurumlar vergisi beyannamesinde, 193 sayılı Kanunun mükerrer 121 inci maddesindeki şartları

taşımasına bağlı olarak, uyumlu mükelleflere vergi indirimi uygulamasından yararlanma hakkı bulunan mükellefler tarafından beşte bir oranında verilir.

(6) Rafinerici lisansına sahip olan mükellefler ile genel ve özel bütçeli idareler, il özel idareleri, yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları (YİKOB), büyükşehir belediyeleri ve belediyeler ile sermayelerinin %51'i veya daha fazlası bunlara ait olan kuruluşlar, bu madde kapsamında teminat verilmesi gereken lisanslara sahip olsalar dahi, teminat vermekle yükümlü değildirler.

Özel etiket ve işaretleri kullanma zorunluluğu getirilen ürünleri imal veya ithal eden mükelleflerde teminat uygulaması

MADDE 6 - (1) Özel etiket ve işaretleri kullanma zorunluluğu bulunan ürünlere ilişkin olarak talep edilen ve talepleri ÜİS Uygulama Genel Tebliğinde yer alan usul ve esaslara göre değerlendirilen özel etiket ve işaretlerin, 213 sayılı Kanunun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının (8) numaralı bendi hükümlerine göre teminat karşılığında verilmesi uygun bulunmuştur.

(2) ÜİS Uygulama Genel Tebliğinde yer alan usul ve esaslara göre değerlendirilen özel etiket ve işaretleri kullanma zorunluluğu getirilen ürünler için talep edilen özel etiket ve işaret miktarının;

a) Yeni işe başlayan üreticilerde;

i) İlk üç aylık faaliyet süresince her bir talep için, TADAB'dan alınan izin, satış ve/veya yetki belgelerinde yer alan yıllık kapasitenin 15 günlük kısmına kadar,

ii) Dört ay ilâ on iki aylık sürede faaliyet gösterenler bakımından, bu dönemlerde yapılan aylık ortalama üretim ve aylık ortalama satış miktarı dikkate alınarak bunların ortalamalarının 30 günlük miktarına kadar,

b) Bir yılı aşan süredir faaliyeti devam eden üreticilerde;

i) Sigara ve distile alkollü içki üreticileri bakımından, son bir yılda yaptıkları aylık ortalama üretim ve aylık ortalama satış miktarı dikkate alınarak bunların ortalamalarının 45 günlük miktarına kadar,

ii) Diğer tütün mamulleri, makaron, yaprak sigara kâğıdı, fermente alkollü içki ve bira üreticileri bakımından, mükelleflerin son bir yılda yaptıkları aylık ortalama üretim ve aylık ortalama satış miktarı dikkate alınarak bunların ortalamalarının iki katına kadar

olması durumunda talep edilen özel etiket ve işaretler için teminat aranmaz.

(3) İkinci fıkrada belirtilen limitleri aşan özel etiket ve işaretlere ilişkin talepler; Başkanlıkça mükellefin mevcut özel etiket ve işaret stokları, önceki dönemlerde aldıkları özel etiket ve işaret miktarları, üretim kapasiteleri, aylık üretim miktarları, mamul ve yarı mamul stokları ve aylık satış miktarlarının kontrolü ve analizi yapılarak değerlendirilir;

a) Yeni işe başlayan üreticilerde, TADAB'dan alınan izin, satış ve/veya yetki belgelerinde yer alan yıllık kapasitenin iki aylık,

b) Dört ilâ on iki aylık sürede faaliyet gösteren üreticiler bakımından, faaliyet gösterdikleri dönemlerde yapılan aylık ortalama üretim ve aylık ortalama satış miktarı dikkate alınarak bunların ortalamalarının üç aylık,

c) Bir yılı aşan süredir faaliyeti devam eden üreticilerde son bir yılda yaptıkları aylık üretim ve satış ortalamalarının üç aylık

kısmını aşmamak üzere, verilmesi uygun görülen özel etiket ve işaretlere konu ürüne ait ÖTV ve bu vergiye ilişkin KDV tutarı kadar teminat mukabilinde karşılır.

(4) Tütün mamulü, makaron ve yaprak sigara kâğıdı ithalatçılarının özel etiket ve işaret taleplerinin karşılanmasında, ÜİS Uygulama Genel Tebliği uyarınca Başkanlık tarafından yapılan değerlendirme sonucu verilmesi uygun görülen özel etiket ve işaret miktarı, bu ürünlere ilişkin olup ithalat sırasında ödenmesi gereken ÖTV ve bu vergiye ilişkin KDV tutarı kadar teminat karşılığı verilir.

(5) Alkollü içki ithalatçılarının özel etiket ve işaret taleplerinin karşılanmasında, ÜİS Uygulama Genel Tebliği uyarınca TADAB tarafından yapılan değerlendirme sonucu verilmesi uygun görülen özel etiket ve işaret miktarı, bu ürünlere ilişkin olup ithalat sırasında ödenmesi gereken ÖTV ve bu vergiye ilişkin KDV tutarı kadar teminat karşılığı verilir.

(6) Bu maddede yer alan teminata ilişkin hususlar, 4760 sayılı Kanuna ekli (III) Sayılı Listede yer almayan ancak, ÜİS Uygulama Genel Tebliğinde yazılı usul ve esaslara tabi mallar bakımından, bu mallar üzerinden hesaplanacak KDV yönünden uygulanır.

(7) Özel etiket ve işaret talebinin, ÜİS Uygulama Genel Tebliğinde yer alan usul ve esaslar kapsamında yapılan değerlendirme neticesinde reddedilmesi durumunda, bu talep, teminat karşılığı olsa dahi yerine getirilmez.

Teminat verme zamanı ve yeri

MADDE 7 - (1) Bu Tebliğin 5 inci maddesi kapsamında belirlenen teminatların;

a) Yeni işe başlayan mükelleflerce (faaliyetine öteden bu yana devam etmekle birlikte, ilk kez teminat verilmesini gerektiren lisansa sahip olanlar dahil), teminat zorunluluğu getirilen lisanslara sahip oldukları tarihten itibaren bir ay içerisinde,

b) Faaliyetlerine öteden bu yana devam eden mükelleflerce her yıl, hesap döneminin kapandığı ayı izleyen beşinci ayın sonuna kadar,

gelir veya kurumlar vergisi (bu vergilerden mükellefiyeti bulunmayanların KDV) yönünden bağlı buldukları vergi dairesine verilmesi zorunludur.

(2) Mükelleflerin, Tebliğin 5 inci maddesine istinaden vermeleri gereken teminatın, daha önce verdikleri teminat tutarından fazla olması durumunda, teminat verilmesi gereken sürede, teminatın tamamlanması gerekmektedir.

(3) Bu Tebliğin 6 ncı maddesi kapsamında;

a) Özel etiket ve işaret kullanılma zorunluluğu getirilen ürünlerin üreticileri ile tütün mamulü, makaron ve yaprak sigara kâğıdı ithalatçıları tarafından verilmesi gereken teminat, Başkanlık tarafından verilen onayı müteakip 5 iş günü içerisinde mükellefin gelir veya kurumlar vergisi (bu vergilerden mükellefiyeti bulunmayanların KDV) yönünden bağlı bulunduğu vergi dairesine verilir.

b) Özel etiket ve işaret kullanılma zorunluluğu getirilen alkollü içkilerin ithalatçıları tarafından verilmesi gereken teminat, TADAB tarafından verilen onayı müteakip 5 iş günü içerisinde TADAB'a verilir.

Alınacak teminat

MADDE 8 - (1) Bu Tebliğ kapsamında Tebliğin 3 üncü maddesinde tanımlanan teminatların biri veya birden fazlası birlikte verilebilir.

(2) Banka teminat mektupları, Tebliğ ekindeki (Ek:1 ve Ek:2) örneklere uygun olarak bankalar tarafından kesin ve süresiz olarak düzenlenir ve ilgili bankanın teyidini müteakip kabul edilir.

(3) Gayrimenkullerin teminat olarak kabul edilebilmesi için, bunlar üzerinde herhangi bir takyidatın bulunmaması ve müşterek veya iştirak halinde mülkiyete konu olmaması şarttır.

(4) Teminat olarak gösterilen gayrimenkullerin değerlemesi 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre yapılır.

Alınan teminatın iadesi

MADDE 9 - (1) Bu Tebliğin 5 inci maddesi kapsamında alınan teminat, mükellefin faaliyetine son vermesi, teminat verilen lisanslarının yenilenmemesi, sonlandırılması veya iptal edilmesi durumunda, vergi borcunun bulunmaması koşuluyla mükellefe iade edilir.

(2) Bu Tebliğin 6 ncı maddesi kapsamında verilen teminat, teminata konu ürünlere ilişkin TV ve KDV'nin beyan edilmesi ve tahakkuk eden vergilerin ödenmesi üzerine iade edilir.

(3) Kendisinden teminat alınmış olan mükelleflerin, teminatın alındığı tarihten sonra tahakkuk eden ve sresinde ödenmeyen vergi borcu tutarının, alınan teminat tutarının %10'unu aşması halinde, teminat paraya çevrilerek 6183 sayılı Kanununun 47 nci maddesine göre mükelleflerin vergi borçlarına mahsup edilir. Mükelleflere tebliğ edilecek bir yazı ile bu suretle eksilen teminatın, 30 gün içinde tamamlanması istenir.

(4) Bu Tebliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendi kapsamında alınan teminatlar, daha sonraki dönemlerde alınması gereken teminattan fazla olması durumunda da, 5 yıl süreyle, iade edilmez.

Ceza uygulaması

MADDE 10 - (1) 213 sayılı Kanununun 231 inci maddesinin verdiği yetkiye istinaden Tebliğin 4 üncü maddesi ile teslimin yapıldığı anda düzenlenme zorunluluğu getirilen faturanın öngörülen sreden sonra düzenlenmesi durumunda, söz konusu bent gereğince, bu belge, 213 sayılı Kanun bakımından hiç düzenlenmemiş sayılacağından muhatapları hakkında aynı Kanunun ilgili ceza hükümleri çerçevesinde işlem tesis edilir.

(2) Tebliğin 5 inci maddesi kapsamında teminat vermekle yükümlü olanlardan; sresinde hiç teminat vermeyen, eksik teminat veren ya da daha önce verdikleri teminatları tamamlamaları gereken süre içinde tamamlamayanlar adına, 213 sayılı Kanunun mükerrer 355 inci maddesinin birinci fıkrası gereğince, özel usulsüzlük cezası kesilir. Bahse konu cezanın uygulamasında, yeni işe başlayan ve işe başladığı hesap dönemi kapanmadığı için brüt satışları net olarak belli olmayan mükellefler hakkında, 213 sayılı Kanunun mükerrer 355 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde yer alan tutarın 10 katı tutarında ceza kesilir.

Akaryakıt ve LPG'ye yönelik faaliyetlerde kaaklık suçu ve cezalandırma usulü

MADDE 11 - (1) 213 sayılı Kanununun 359 uncu maddesine 7318 sayılı Kanun ile eklenen () fıkrasıyla, Bakanlıkça yetkilendirilmediği halde, ödeme kaydedici cihaz mührünü kaldıran, donanım veya yazılımını değiştiren veya yetkilendirilmiş olsun ya da olmasın ödeme kaydedici cihazın hafıza birimlerine, elektronik devre elemanlarına veya harici donanım veya yazılımlarla olan bağlantı sistemine ya da kayıt dışı satışın önlenmesi için kurulan elektronik kontrol ve denetim sistemleri veya ilgili diğer sistemlere fiziksel veya bilişim yoluyla müdahale ederek; gerçekleştirilen satışlara ait mali belge veya bilgilerin cihazda kayıt altına alınmasını engelleyen, cihazda kayıt altına alınan bilgileri değiştiren veya silen, ödeme kaydedici cihaz veya bağlantılı diğer donanım ve sistemler ya da kayıt dışı satışın önlenmesi için kurulan elektronik kontrol ve denetim sistemleri veya ilgili diğer sistemler tarafından Bakanlıkça veya diğer kamu kurum ve kuruluşlarına elektronik ortamda iletilmesi gereken belge, bilgi veya verilerin iletilmesini önleyen veya bunların gerçeğe uygun olmayan şekilde iletilmesine sebebiyet verenlerin üç yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılacağı hüküm altına alınmıştır.

(2) 213 sayılı Kanunun 359 uncu maddesinin (ç) fıkrasında yazılı suçların işlendiğinin inceleme sırasında tespiti halinde incelemenin tamamlanması beklenmeksizin, sair suretlerle öğrenilmesi halinde ise incelemeye başlanmaksızın Vergi Müfettişleri ve Vergi Müfettiş Yardımcıları tarafından bu tespitlere ilişkin rapor düzenlenecek ve rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla birlikte keyfiyet Cumhuriyet başsavcılığına bildirilecektir. Diğer taraftan, kamu davasının açılması için incelemenin tamamlanması şartı aranmayacaktır.

(3) Diğer kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan araştırma, inceleme, denetim gibi çalışmalarda 213 sayılı Kanunun 359 uncu maddesinin (ç) fıkrasında yazılı suçların işlendiğinin tespiti halinde, bu duruma ilişkin bilgi ve belgeler ivedilikle Vergi Denetim Kurulu Başkanlığına bildirilecektir.

Diğer hususlar

MADDE 12 - (1) Bu Tebliğin 5 inci maddesi kapsamında verilmesi gereken teminat tutarlarının belirlenmesinde göz önünde bulundurulacak azami hadler, teminatın verileceği yıla ilişkin olarak söz konusu hadlerin 213 sayılı Kanunun mükerrer 414 maddesi kapsamında yapılan artırım sonrası tutarları ile dikkate alınır.

(2) Tebliğin 5 inci maddesi gereğince teminat vermekle yükümlü olmasına rağmen bu yükümlülüğü yerine getirmeyen mükelleflere ilişkin bilgiler, ilgili vergi dairesi tarafından gerekli işlemlerin yapılması için EPDK'ya bir yazı ile bildirilir. Söz konusu mükelleflerin teminat verme yükümlülüklerini sonradan yerine getirmeleri halinde de bu durum ayrıca EPDK'ya bildirilir.

(3) Tebliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi kapsamında adi ortaklıklar, adi ve eshamlı komandit şirketler ile kollektif şirketler tarafından verilmesi gereken teminat, ortaklığın/şirketin brüt satışları dikkate alınarak hesaplanır. Anılan maddenin dördüncü fıkrası hükümlerinin söz konusu mükellefler hakkında uygulanabilmesi için ortakların tamamının fıkra da öngörülen şartları taşıması gerekmektedir.

GEÇİCİ MADDE 1 - (1) Bu Tebliğin yayımlandığı tarih itibarıyla 5 inci maddede belirtilen lisanslara sahip olan ve faaliyette bulunan mükellefler, söz konusu madde gereğince vermeleri gereken ilk teminatı, 2021 yılı hesap dönemine (özel hesap dönemine tabi olanlar açısından 2021 yılında kapanan döneme) ait brüt satışlarını dikkate alarak, anılan maddenin ikinci fıkrasının (b) bendine göre 31/5/2022 tarihine kadar vereceklerdir.

Yürürlük

MADDE 13 - (1) Bu Tebliğin;

- a) 4 üncü maddesi 1/10/2021 tarihinde,
 - b) Diğer maddeleri ise yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 14 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Hazine ve Maliye Bakanı yürütür.